

SECȚIUNEA „PASTILA SOCIOLOGICĂ”

Crimeea nu prea e rusească. Poate a fost rusificată

Prof.univ.dr. Radu BALTASIU

Crimeea e o achiziție recentă a Rusiei. Face parte din bagajul „omului recent” de tip imperial, moscovit, care, în vest, la celălalt capăt al Europei are pe revoluționarul iacobin din Franța (cu 17 000 de victime ghilotinate, *Britannica*). Crimeea rusească este deci, parte a unui complex ideologic și mai puțin a unui bagaj identitar cum încearcă să se legitimeze de către unii analiști anexarea de facto a Crimeii din aceste zile. Crimeea are peste 2000 de ani de istorie scito-bizantină și turco-tătară față de care Rusia nu e decât un degetar. Dar cea mai serioasă concluzie nu e atât vechimea legitimității, cât conduita acestui „om recent”: întemeiat pe raptul teritorial și pe exploatarea tributală a comunităților peste care s-a înstăpânit, violent până la crima în masă (vezi gulagul comunist).

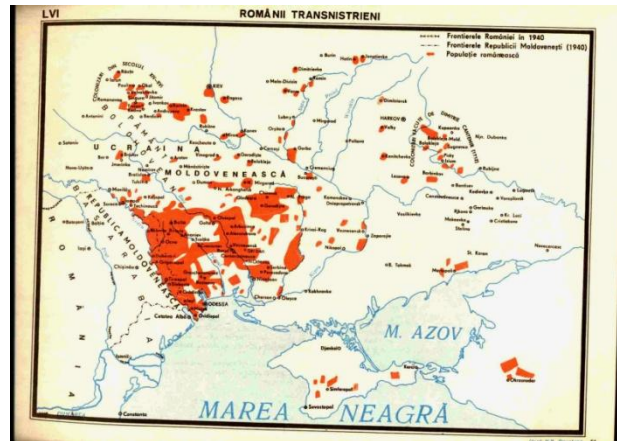

Figura 1: Spațiul istoric și etnic românesc, 4 volume, Ed. Militară, București, 1992, [1941-1942]

Surprinzător de superficială analiza unui Kissinger, de pildă: pentru acesta „religia rusească [!?] s-a extins de aici [regatul kievean]. Ucraina a fost parte din Rusia de secole, iar istoriile lor sunt interconectate. Unele dintre cele mai importante bătălii pentru libertatea Rusiei au fost date pe teritoriu ucrainean, începând cu bătălia de la Poltava din 1709 ... Flota Mării Negre - instrumentul Rusiei de proiecție a puterii spre Mediterana - este staționată pe baza unui contract pe termen lung la Sevastopol, în Crimeea. Chiar și dizidenți faimoși ca A. Soljenițin și J. Brodski au insistat că Ucraina a fost parte integrantă a istoriei Rusiei și, într-adevăr, a Rusiei.” (*Washington Post*, 6 martie 2014)

SECȚIUNEA „PASTILA SOCIOLOGICĂ”

Kissinger „aduce” niște ruși să argumenteze ... în favoarea intereselor rusești și ajunge la concluzia că ... interesele rusești sunt corecte din moment ce sunt ... argumentate de ruși. Nu mai puțin stranie este afirmația că „religia rusească” a început la Kiev. În primul rând că nu e rusească, este ortodoxă, iar centrul principal de iradiere al credinței la Marea Neagră era Bizanțul, cu centrul la Constantinopol. Kissinger a vrut să spună că *slavii de răsărit cu centrul la Kiev au fost creștinați de bizantini pe vremea lui Vladimir*. Teritoriul respectiv era cunoscut sub denumirea de „Rusia kieveană”, care la jumătatea sec. al XII-lea era deja stins. Slavii de est au renăscut ca structură politică o sută de ani mai târziu în jurul cnezatului Moscovei, Belarus și Ucraina, ca și o bună parte din Rusia de astăzi aflându-se sub autoritatea Lituaniei și/sau a Poloniei până târziu, la jumătatea secolului al XVIII-lea,

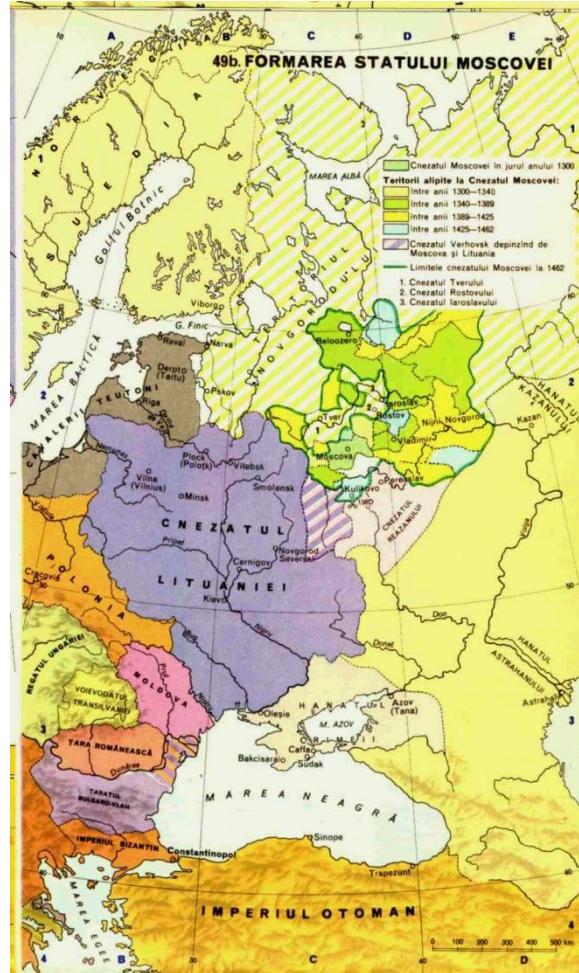

Figura 2: „Atlas Istoric”, coord. acad. Șt. Pascu, Ed. Did. și Ped., București, 1971

Crimea nu a avut nici o legătură cu primele formațiuni slave, fiind o achiziție târzie, de tip imperial, a Rusiei. Apoi, faptul că rușii s-au bătut în Ucraina „pentru libertatea Rusiei” ar fi un argument că terenul respectiv ar fi legitim revendicat de Rusia. Să înțelegem că, după ce termină cu Ucraina, rușii se pot duce liniștiți peste turci, că doar de acolo s-au încreștinat. Bun, atunci statele occidentale din care au provenit cruciații care s-au bătut la Ierusalim în sec. XI-XIII pentru libertatea creștinătății să revendice Ierusalimul de azi! Și mai interesant: nici un cuvânt despre *componenta suedeză* a regatului moscovit, și nici atât despre întinsul regat polono-lituanian, ca să nu mai vorbim de secolele de

SECȚIUNEA „PASTILA SOCIOLOGICĂ”

dominație genoveză directă asupra Crimeii. Totodată, nici o surpriză despre nepomenirea oierilor moldoveni care și-au făcut veacul până aproape de al doilea război mondial în zonă.

Înțelegem imperativul ieșirii la mările calde al Rusiei. Dar tot atât de bine Putin are atâtea „mări calde” neexploatate în Siberia și un popor obosit de atâtea experimente geopolitice de „ieșire la Mediterana”, începând cu Petru cel Mare, apoi cu Lenin, Stalin, Hrușciiov etc.

Bibliografie

- Encyclopaedia Britannica, 2014, „French Revolution”. Regimul terorii din timpul Revoluției franceze a fost marcat de arestarea a peste 300 000 de persoane și de executarea a peste 17000, de multe ori fără nici o judecată. Toate acestea în mai puțin de un an (sept. 1793-iul. 1794)!
- Kissinger, Henry, „Opinions. How the Ukraine crisis ends”, în Washington Post, 6 martie 2014, http://www.washingtonpost.com/opinions/henry-kissinger-to-settle-the-ukraine-crisis-start-at-the-end/2014/03/05/46dad868-a496-11e3-8466-d34c451760b9_story.html?hpid=z2: „Russian history began in what was called Kievan-Rus. The Russian religion spread from there. Ukraine has been part of Russia for centuries, and their histories were intertwined before then. Some of the most important battles for Russian freedom, starting with the Battle of Poltava in 1709 , were fought on Ukrainian soil. The Black Sea Fleet — Russia’s means of projecting power in the Mediterranean — is based by long-term lease in Sevastopol, in Crimea. Even such famed dissidents as Aleksandr Solzhenitsyn and Joseph Brodsky insisted that Ukraine was an integral part of Russian history and, indeed, of Russia.”

Recomandări

Despre conexiunile dintre Ungaria și Rusia, în problema de acum, vezi:

- Dan Tanasă Blog, 14 mar. 2014, „Sociologul Dan Dungaciu: În momentul acesta Ungaria este o problemă pentru regiune”, <http://www.dantanasa.ro/2014/03/14/sociologul-dan-dungaciu-in-momentul-acesta-ungaria-este-o-problema-pentru-regiune/#more-16080>

SECȚIUNEA „PASTILA SOCIOLOGICĂ”

- Paul Ghițiu, „Ungaria-Rusia, o relație caldă, caldă, aproape fierbinte (I), în Estica, 15 martie 2014, <http://www.estica.eu/article/ungaria-rusia-o-relatie-calda-calda-aproape-fierbinte/>
- SPQR, 1 martie 2014, „Germania și Rusia ... prin Ucraina în România”, <http://radubaltasiu.blogspot.ro/2014/03/germania-si-rusia-prin-ucraina-in.html>

Pentru o discuție pe marginea crizei din Ucraina, vezi și:

- Ilie Bădescu, „Quadratura ucraineană”, 5 martie 2014, <http://universitatea-emaus.ro/2014/03/05/ilie-badescu-quadratura-ucraineana/>
- George Damian, „Să terminăm cu ipocrizia”, 13 martie 2014, <http://www.george-damian.ro/sa-terminam-cu-ipocrizia-putin-si-a-atins-scopul-5556.html>
- Aurel Rogoian, „La granițele României. Criza din Ucraina - consecința secolelor de arbitraru geopolitic”, în ZiarștiOnline, 3 martie 2014, <http://www.ziaristonline.ro/2014/03/04/aurel-rogojan-la-granitele-romaniei-criza-din-ucraina-consecinta-secolelor-de-arbitraru-geopolitic/>